

kender hele det tyske Apparat, hvor hver enkelt Mand skal følges af sit Kort, og hvor det drejer sig om en skiftende Befolkning, saa at man omtrent hvert andet Aar skal have et saadant Kort for hver Person i Riget. Og det bliver i vore Dage meget dyrere end før, bl. a. af den Grund, at Kontorpersonalets Lønninger nu ligger i et helt andet Niveau end tidligere i Forhold til andet Arbejde. Man maa derfor regne med, at Udgiften ved en Tvangsforsikring vil blive op mod 20 pCt.

Og saa er der Restancerne, der kommer frem ved Tvangsforsikring. For at have noget at holde mig til har jeg taget vore Forsikringsselskaber, deres Tilgang i 1906—10 og deres Afgang i 1907—11. Det viser sig da, at der har været en Tilgang paa 360 Millioner og en Afgang paa 150 Millioner eller 43 pCt. Jeg minder om, at det er de danske Selskaber. Det er i øvrigt et meget stort Beløb. Det viser, at der tegnes for mange Forsikringer her i Landet. Det er særlig Folkeforsikringens Skyld. Tager vi f. Eks. Dansk Folkeforsikring og Andelsanstalten, er Afgang den 25 pCt. højere end det meget høje Gennemsnitstal for samtlige danske Selskaber. Ser vi endelig paa Omkostningerne, finder vi netop for Folkeforsikringen, at de, inklusive Provision, Læge, Kontor, i de første tre Aar er ca. 20 pCt. af Forsikringssummen. Det vil sige, at Folkeforsikring er en meget dyr Forsikring. Og Folkeforsikringsselskabets Overskud er en lille Smule, synes jeg, baseret paa, at Folk tegner Forsikring og falder fra efter 3 Aar. De maa ikke falde fra før, for ellers er der Tab.

Hvis vi f. Eks. regner, at den direkte Forsørgelse vil andrage 65 Mill. Kr. — og det er et lavt Tal — saa vil Udgiften efter mit Skøn blive 80 Mill. Kr., idet Administrationen vil andrage 15 Mill. Kr., og vi kommer da til det Resultat, at ved Tvangsforsikring vil Staten komme til at betale 27 Mill. Kr., Arbejderne 27 Mill. Kr. og Arbejdsgiverne 27 Mill. Kr., hvorimod Staten efter det i Lovforslaget fastholdte System vil komme til at betale de 65 Mill. Kr. Og jeg har næsten den Overbevisning, at hvis man tror at lette Overklassen ved at tage det tyske System, vil man regne fejl; der vil ikke være nogen Fortjeneste derved, og der er en god, gammel Regel i Finansvidenskab der hedder: hellere et slet Princip, som koster mindre, end et godt, som er dyrere. Jeg vil hellere betale 10 Kr. efter et uretfærdigt Princip

end 50 Kr. efter det skønneste Retfærdighedsprincip. Det er Praksis; jeg tror, at Finansministeren vil forstaa det — ja, Finansministeren vil maaske hellere have det omvendte. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Han vil hellere have 100!). Den højtærede Indenrigsminister maa ikke kritisere sin Kollega. (*Indenrigsministeren*: Nej, nej, det er en Misforstaaelse!).

Der er i det hele taget for mig flere Grunde til at holde paa det System, vi har. Det er for det første et særlig dansk System. Dernæst har det ogsaa noget af min Ungdomskærlighed. Af Familie omgikkes jeg, da jeg var Dreng, væsentlig de gammelmoderate, og de gammelmoderates Hædersbedrift er den Lov, de den Gang fik lavet. Jeg er vis paa, at det ærede Reformparti vil indrømme, at Forliget var en udmærket god Ting, og Alderdomsforsørgelsen var jo dette Partis Hædersadkomst; og da det gamle Højre, der jo ogsaa var pæne Mennesker, har sin Andel i dette Forlig og i denne Lovgivning, saa har jeg en rent personlig Kærlighed dertil, hvad jeg ikke skal fragaa. En anden Grund gør f. Eks. Ludvig Bramsen opmærksom paa: Man kan ikke have 2 Systemer paa samme Tid. Et Faktum er, at hvis vi gaar over til Forsikring, skal vi først og fremmest, fordi vi ikke har den Fond, som det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) talte om, og som det vil tage mange Aar at lave, baade betale Alderdomsforsørgelsen for den nuværende Generation og samle Penge sammen til Alderdomsforsørgelsen for fremtidige Generationer, og det er en større Byrde, mener jeg, end Samfundet kan bære. Det mente ogsaa Ludvig Bramsen og Forpagter Soane. Indenfor det konservative Parti har der i betydelig Grad været Sympati i Princippet for det sidstnævnte ærede Medlems Tanke, baade fordi det er det ærede Medlem, der fremsætter denne Tanke, og fordi der er meget, der taler for denne Tanke i og for sig. Men vel det overvejende Flertal af os maa af rent praktiske Grunde holde paa det System, vi har, og acceptere Lovens Princip. Hvis vi stod paa bar Bund, antager jeg ogsaa, man vilde gaa den Vej, det ærede Medlem ønsker. Men vi staar ikke paa bar Bund, vi staar paa historisk Grund.

Hvad Princippet angaar, er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem, der nu talte, i, at det er et Retsprincip, vi skal indpaa. Naar jeg har levet et anstændigt